

24. Bdi a modli se!

Jak často podává se tento výrok Syna Božího jako dobře míněná rada a výstraha! Při tom však ani rádce, ani ten, komu se rada uděluje, nenamáhá se, aby přemýšlel, co se vlastně míní těmito slovy.

Co se rozumí modlením, ví každý člověk, nebo lépe řečeno, *domnívá se*, že to ví, přes to, že to ve skutečnosti *neví*. Právě tak se domnívá, že ví, co znamená bdít a přece je toho dalek.

„Bděte a modlete se“ je obrazné podání pro napomenutí k čilosti citové schopnosti, tedy k činnosti ducha! Ducha v *pravém* smyslu, ne snad jako činnosti mozkové. Způsob výrazu a projevu živého lidského ducha jest pouze a jedině *cit*. Duch člověka, tedy jeho původní jádro, které se na pouti pozdějším stvořením zformovalo k vlastnímu „já“, není činným v *ničem jiném*.

„Bdi a modli se“ neznamená tedy nic jiného než výzvu ke zjemnění a zesílení citové schopnosti pozemského člověka. To je totéž, jako oživení ducha, který je jedinou věčnou hodnotou člověka. Také jedině duch může se vrátit do ráje, do prastvoření, ze kterého vyšel. Musí tam zpět buď jako zrale sebevědomý, nebo opět nevědomý. Buď jako živé „já“, které chtělo Světlo a uplatnilo se ve stvoření, nebo jako rozervané, usmrcené já, bylo-li ve stvoření neužitečným.

Napomínání Syna Božího: „Bdi a modli se“ je proto jedno z nejvážnějších, jež pozemským lidem zanechal. Je zároveň hrozivou výstrahou, aby byli ve stvoření užiteční tak, aby nenásledovalo zavržení v samočinném působení Božských zákonů ve stvoření.

Pohleďte na ženu! Má jako nejvyšší poklad ženskosti takovou něhu v citu, jaké nemůže jinak dosáhnouti žádný tvor. *Proto* mělo by se mluvit ve stvoření jen o *ušlechtilé* ženskosti, protože ženskost chová v sobě nejsilnější dary pro uskutečnění všeho dobra. Tím však spočívá na ženě také největší zodpovědnost. *Z toho důvodu* obrátil Lucifer se svými houfy svůj hlavní útok na ženu, aby tím podrobil celé stvoření své moci.

A Lucifer našel u ženy pozdějšího stvoření žel¹⁾ až příliš lehkovážnou půdu. Letěla mu vstříc s otevřeným zrakem. Otrávil svůj způsobem celé pozdější stvoření zvrácením čistých pojmů v pitvorné karikatury. Nutným následkem toho byl zmatek mezi všemi lidskými duchy. Čistý květ ušlechtilého žensství, jako koruna tohoto pozdějšího stvoření, snížil se sám vlivem pokušitelovým rychle v jedovatou bylinu, která se leskne barvami a vábivou vůní láká vše k místu, na kterém se jí daří, to jest *do bahna*, do jehož dusné měkkoty zapadají ti, které přivábila.

Běda ženě! Dostalo se jí nejvyšší ze všech hodnot, ale nepoužila jich správně. Musí býti první, na kterou dopadne meč Božské spravedlnosti, neodhodlá-li se s pohyblivostí duchovního citu, jí vlastní, předcházeti nyní při nutném vzestupu lidstva z trosek falešné výstavby zvrácených pojmů, jež vznikly jen našeptáváním Luciferovým. Na místě příkladného úsilí o skvost bílého květu ušlechtilé ženskosti postavila pozemská žena líbivost a ješitnost, které našly své rejdiště v zálibách zvráceně vypěstovaného společenského života. Cítila dobře, že přitom ztrácí pravou ozdobu ženskosti a sáhla, po náhradě, kterou jí podávalo temno. Naučila se nabízet své tělesné vnady a stala se tak nestoudným módním bláznem. Tím klesala ještě do větších hlubin a strhovala s sebou muže tím, že vydražďovala jejich pudy, což muselo bít překážkou rozvoje jejich ducha.

Ale tak vypěstovala v sobě žena zárodek, který v nutném soudu zvratným působením musí je všechny uvrhnouti ve zkázu. Všechny ty, které takto chybovaly a staly se shnilými plody tohoto stvoření, protože se tím staly neschopnými čeliti valícím se očišťujícím bouřím. Nechtě nikdo si nešpiní

ruce se zbožňovateli modly marnivosti a ješitnosti, až tito budou hledati pomocnou ruku, aby se zachránili z nouze. Nechte je, ať klesnou a odstrčte je, protože není v nich hodnoty, které by se mohlo použít k nové, zaslíbené stavbě.

Ženy nevidí směšnost a prázdnotu svého počínání. Ale jejich smích a posměch nad těmi nemnohými, které dosud před sebou samými hledí si zachovati slušnost a čistotu pravé ženskosti a které *nedaly* si umrtviti jemnou stydlivost, která jest nejkrásnější ozdobou dívky a ženy, ten jejich smích přejde brzo v bolestné výkřiky a zmlkne v nich!

Žena pozdějšího stvoření v důsledku oněch vysokých darů, které přijala, stojí jako na ostří nože. Nyní má skládati účty, jak s těmito dary dosud hospodařila. Není tu žádné omluvy! Návrat a obrat je nemožný, neboť čas již minul. Měly všechny myslet na to dříve a měly věděti, že *jejich* mínění nemůže se stavěti proti železné Božské vůli, ve které spočívá jen *čistota*, jasná jako křišťál.

Ale žena budoucnosti, která se v dnešní době pustého života Sodomy a Gomory dovedla zachovati se svými hodnotami a která se znovuzrodí, přivede ženskost konečně k onomu rozkvětu, jemuž se všechno může blížit jen se svatou ostýchavostí *nejčistší* úcty. Ona bude *tou* ženou, která žije podle Boží vůle, to jest stojí ve stvoření jako zářící koruna, jakou býti *může a má*. Proniká vše výchvěvy, které přijímá ze světlých výšin a které nezatemněny může předávati dále mocí své schopnosti něhy ženského citění.

Slovo Syna Božího: „Bděte a modlete se!“ bude ztělesněno v *každé* ženě budoucnosti, jak mělo již býti ztělesněno v *každé* ženě přítomnosti. *Když žena usiluje k čistotě a Světlu, spočívá v záchvěvu ženské citové schopnosti trvalé bdění a nejkrásnější bohulibá modlitba!*

Takový záchvěv přináší prožití radosti, naplněné vděčností! A *to je ta* modlitba, jaká býti má! Ale zachvívání se znamená také zároveň býti stále na stráž, tedy *bdění!* Všechno nepěkné a každé zlé chcení, jež se pak snaží přiblížit, je takovými záchvěvy jemné citlivosti zachyceno a zpozorováno již dříve, než ještě se může přetvořiti v myšlenky a pak je ženě lehkou zachrániti se *vždy* v pravý čas, nechce-li sama *jinak*.

Vzdor jemnosti těchto záchvěvů jest v nich síla, která jest schopna *přetvořiti všechno* ve stvoření. Není ničeho, co by jí mohlo odolati, neboť tato síla přináší Světlo a tím i život!

To věděl Lucifer velmi dobře! Proto se také se svými pokušeními a útoky obrátil hlavně na všechnu ženskost! Věděl, že by mu připadlo *všechno*, kdyby získal ženu. Žel²⁾, podařilo se mu to, jak každý může dnes zřejmě viděti, kdo viděti chce.

V prvé řadě platí proto volání Světla opět ženě! Žena *musela* by nyní poznati, na jakém nízkém stupni dnes stojí. Musela by, kdyby ... to dovolila její ješitnost. Ale *tato* léčka Luciferova chová všechno ženské tak pevně v zakletém kruhu, že žena dokonce již nemůže Světlo poznati, ba *ani již nechce!* Nechce, protože dnešní moderní žena nemůže se odloučit od svého lehkomyšlného laškování, ač v sobě již pevně tuší, co tím ztratila. *Ona to dokonce zcela dobře ví!* Aby ohlušila tento varovný cit, který se rovná vědění, žene se jako bičovaná a štvaná ve svém zaslepení vstříc nové směšnosti, *aby se stala mužatkou v povolání i v celé bytosti!*

Místo aby se vrátila k pravé ženskosti, k nejdrahocennějšímu daru v celém stvoření! A tím také k úkolu, který jí byl Světlem určen!

Ona je to, která olupuje muže o všechno vznešené a tím brání i rozkvětu ušlechtilé mužnosti.

Tam, kde muž nemůže vzhlížeti k ženě v její ženskosti, nemůže rozkvétati žádný lid a žádný národ.

Jen pravá, nejčistší ženskost může probuditi a vésti muže k velkým činům! Nic jiného. *A to je podle Božské vůle povolání ženy ve stvoření!* Tím povznáší národ i lidstvo, ba celé pozdější stvoření, neboť tato vznešená síla jemného působení spočívá jen v ženě! Je to neodolatelná vítězná moc, požehnaná Božskou silou tam, kde je při ní nejčistší chtění! Nic se jí nevyrovná, neboť přináší krásu v nejčistší formě ve všem, v čem působí a co od ní vychází! Proto má její konání probíhati celým stvořením, osvěžovati je, povznášeti, oživovati a napomáhati mu jako dech z kýženého ráje!

Po této perle v darech vašeho Stvořitele sáhl tedy Lucifer s veškerou Istí a potměšilostí *nejdříve*. Dobře věděl, že tím zpřetrhal všechnu vaši oporu a úsilí po Světle! V ženě jest skvostné tajemství, které jest schopno vybaviti ve stvoření čistotu a vznešenost všech myšlenek, rozmach k největší tvorbě, k nejslechetnějšímu konání ... ovšem jen tehdy, je-li žena taková, jakou ji chtěl míti Stvořitel, když ji zahrnul těmito dary.

A vy daly jste se tak lehce oklamati! Podlehly jste pokušení zcela bez boje. Jako ochotná otrokyně Luciferova uvádí teď žena působení krásných Božích darů v pravý opak a podrobuje tím celé pozdější stvoření temnu! Dnes jsou tu jen pusté karikatury všeho toho, čemu chtěl Bůh dáti vzniknouti v tomto stvoření k radosti a blahu všech tvorů! Vzniklo sice všechno, ale vlivem Luciferovým změněno a pokřiveno, zfalšováno! A žena v pozdějším stvoření propůjčila se k tomu jako prostřednice! Přes jasnou půdu čistoty převalilo se dusné bahno! Zářivé nadšení bylo zaměněno opojením smyslů. *Teď* chcete bojovati, ale proti každému požadavku Světla! Abyste setrvaly v omámení pošetilých samolibostí, kterými se opájíte.

Nezbývá již mnoho žen, které jsou schopny čeliti jasnému pohledu. Z většiny vyklubou se malomocné, jichž krása, tedy pravá ženskost, jest již rozežrána, což se již nikdy nedá napravit. Tak mnohé pojme ošklivost před sebou samotnými, budou-li přece moci býti ještě zachráněny a pomyslí-li pak po letech na vše, co dnes považují za krásné a dobré. Bude to jako probuzení a uzdravení z nejtěžších horečných snů.

Ale jako byla žena schopna strhnouti hluboko celé pozdější stvoření, tak má také sílu znovu je povznést a napomáhati mu, protože muž ji v tom následuje. Brzo po očištění nadejde doba, ve které bude možno radostně zvolati: „Vizte ženu, jaká býti má, *pravou* ženu v celé její velikosti, nejušlechtilejší čistotě a moci! U ní pak prožijete Kristovo slovo: ‚Bděte a modlete se!‘ ve veškeré přirozenosti a v nejkrásnější formě!“

1)

bohužel

2)

Bohužel